

अंतर्यामिणस्तस्यैव प्राणादिप्रवर्तकत्वादात्मनस्तत्स्तुतावत्वातं न्यपश्यन्नाह किमिति तवत्वां किमहं वर्णयेकथं स्तौमि यत्तु येन त्वयैव उदीरितः प्रेरितोऽसुः प्राणः संस्पंदते प्रवर्तते तमनुचवागादयः स्पंदंति अत्र हेतुः वै अन्वयव्यतिरेकाभ्यां श्रोत्रस्य श्रोत्रमित्यादिश्रुतिभिश्च न तस्य सिद्धमित्यर्थः न केवलं प्राकृतानां तनुभूतां किं त्वजशर्वयोश्चातः स्वस्य ममापितथैव एवं यद्यपि न कस्यापि स्वातंत्र्यम् अथापि दारुयंत्रवत् त्वत्प्रवर्तितैरपि वागादिभिर्भजतां पुंसां भावबंधुः आत्मबंधुरसि न तु पित्रादिव तद्देहमात्रबंधुः अहो कृपालुता तवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ ननु कथमावां प्राणादिप्रवर्तकौ धर्मपुत्रत्वादावयोरिति चेत्तत्राह मूर्ती इति हे भगवन् भगवतस्तव इमे मूर्ती त्रिलोक्याः क्षेमाय पालनाय तापविरमाय च दुःखनिवृत्त्यै मृत्युजित्यै मोक्षाय न तु त्वंकस्यापि पुत्र इत्यर्थः अत्र दृष्टांतः यथेदं विश्वमवितुमन्यास्तनूर्मत्स्य कूर्मादिलक्षणाः नाना अनेक प्रकारा बिभर्षितवन् न केवलं पालनादिमात्रं तव कर्म

मार्कण्डेय उवाच किं वर्णयेत वविभो यदुदीरितोऽसुः संस्पंदते तमनुवाङ्मन इन्द्रियाणि ॥ स्पंदंति वै तनुभूता मजशर्वयोश्च स्वस्याप्यथापि भजतामसि भावबंधुः ॥ ४० ॥ मूर्ती इमे भगवतो भगवन् त्रिलोक्याः क्षेमाय तापविरमाय च मृत्युजित्यै ॥ नाना बिभर्ष्य वितुमन्यतनूर्यथेदं सृष्ट्वा पुनर्ग्रससि सर्वमिवोर्णनाभिः ॥ ४१ ॥ तस्या वितुः स्थिरचरेशितुरंघ्रि मूलं यत्स्थं न कर्मगुणकालरजः स्पृशंति ॥ यद्वै स्तुवंति निनमंतियजंत्यभीक्ष्णंध्यायंति वेदहृदयामुनयस्तदाप्त्यै ॥ ४२ ॥ नान्यंतवां ष्युपनयादपवर्गमूर्तेः क्षेमं जनस्य परितो भियर्इशविद्यः ॥ ब्रह्मा विभेत्यलमतो द्विपरार्थ्यधिष्णयः कालस्य ते किमु ततत्कृतभौतिकानाम् ॥ ४३ ॥

किंतु सृष्टिलयावपीत्याह सूक्ष्मे

ति तत्राप्यन्य निरपेक्षत्वे दृष्टांतः ऊर्णनाभिरिवेति ॥ ४१ ॥ यस्मादेवं भूतस्त्वं तस्मात्तवांघ्रि मूलं भजामीत्याह तस्येति तस्या वितुः पालकस्य स्थावरजंगमानामीश्वरस्यांघ्रि मूलं भजामीति तृतीयश्लोकस्यानुषंगः कथं भूतमंघ्रि मूलम् यत्स्थं यत्र स्थितं कर्मगुणकालानां रजोमलम् अन्ये च पूर्वोक्तास्तापादयो न स्पृशंति रुज इति वा पाठः यतः वेदो हृदये येषां ते वेदतात्पर्यविदो मुनयः यदेव स्तुवंति नितरां नमंतियजंत्यभीक्ष्णंध्यायंति दि कुर्वंति ॥ ४२ ॥ यतः अन्यः पुरुषार्थो नास्तीत्याह नान्यमिति अंघ्र्युपनयात् श्रीमच्चरणप्राप्तेः अन्यं क्षेमं न विद्यः परितः सर्वेष्वपि लोकेषु भीर्यस्य तस्य जनस्य तदेवाह द्विपरार्थ्यधिष्णयं स्थानं यस्य सः ब्रह्माऽपि ते कालस्य त्वद्विजृम्भरूपात्कालादलं बिभेति अतः किमु तव क्तव्यं तेन ब्रह्मणा कृतानां भौतिकानां प्राणिनां भयमिति ॥ ४३ ॥